

Ив. № 239

София, 13-ий Май, 1895.

ЛИТЕРАТУРЕН
ИНСТИТУТ
Ф. № 1
ИНВ. № 148

Драгий ми Бай Михалаке/

Приложено ти испрацамъ писмо до Графа Калноки, което е съгласно заповѣдта на Г-на Стоилова, моля те да занесе дома му и му го предадеш (не е необходимо да се явиш ти лично прѣдъ него за това).

Натоваренъ съмъ отъ Г-на Стоилова да ти съобща още и слѣдующето:

При послѣдното напомняване което Г-нъ Стоиловъ е направилъ Г-ну Начевичу, относително въпросътъ който те интересува жизнено и за който ти нѣколко пати ма моли да напомнямъ на Г-на Стоилова, той, Г-нъ Начевичъ, са е повторно общалъ да ти отпусне прѣдставителни пари, нъ подъ ИЗРИЧНОТО УСЛОВИЕ, че ти ще са завзѣмеш да испращашъ статии за В. "МИРЪ" статии тѣй добри и интересни каквито са биле послѣднитѣ ти, за които ти писахъ прѣдъ нѣколко дни. Това е условието поставено отъ Г-на Начевича и което, разбира се, Г-нъ Стоиловъ е общалъ че ще приемешъ и че точно ще изпълнишъ, а именно, че той, Г-нъ Начевичъ ще получава рѣдоано всяка сѣдмица най малко по една статия, а по нѣкогашъ (и това доста често) по две. Сторилъ ли е злѣ Г-нъ Стоиловъ? Ще ли останешъ доволенъ отъ тая урѣдба? Желаяхъ да чуя мнѣнието ти.

Мнозина отъ приятелитѣ ти слѣдватъ да ма запитватъ какъ си икакъ преминавашъ въ Виенна. Тѣ всичкитѣ, почти безъ изключение, те облажаватъ за това, че си билъ живъ въ яля въ единъ хубавъ и весяль градъ, нъ като имъ дама да разбератъ, че не е май тѣй лѣсно да са живѣе цовод